

PLAYMAKEREN

DOGMET OM 3.0 KOMPETENCER

Behovet for playmakeren, der spiller andre fri

Kommunen 3.0. er båret af værdien om, at kommunen er et fællesskab af aktive samfundsborgere, og hvor de ansatte er optagede af at finde ressourcerne hos alle og bringe mennesker sammen i meningsfulde fællesskaber.

Vi har en brændende ambition om at retænke velfærd, fællesskab, opgaver, roller og faglighed. Det lykkes i praksis kun ved, at medarbejderne bringer deres faglige og personlige kompetencer i spil på nye måder.

servicerer vi borgerne. I morgen er vi playmakere og bringer vores kompetencer i spil for et lokalsamfunds udvikling. Princippet kalder vi Playmakeren, dogmet om 3.0 kompetencer.

Dogmebrødrene, efteråret 2013

Vi hylder og underskriver i dag princippet om at gøre hinanden gode og spille andre fri. I den nuværende opfattelse af en kommune leverer vi, betjener vi,

*Skanderborg, Viborg, Horsens, Hedensted og Holstebro Kommuner
samt VIA University College*

Hvem spiller andre fri? Det gør en playmaker. Playmakeren gør andre gode

Vi hylder og underskriver i dag princippet om at gøre hinanden gode. I den nuværende opfattelse af en kommune leverer vi, betjener vi, servicerer vi borgerne. I morgen er vi playmakere og bringer vores kompetencer i spil for et lokalsamfunds udvikling.

Fugle flyver i flok, når de er mange nok, skriver digteren Benny Andersen. Det bliver vores opgave at fremelske ressourcer hos hinanden, så vi aldrig får nok af at flyve i flok. Det skal vi kunne som medarbejdere og ledere. Det bliver både vores privilegium og vores fornøjelse.

Vi vil ikke kun måles på vores evne til at spille borgerne, politikerne, samarbejdspartnere og kolleger fri. Vi vil især måles på vores evne til at gøre det nemmere for borgerne at spille hinanden fri. Uden at vi overhovedet er på banen.

Vi skal kunne se muligheder på andres vegne. Vi skal fjerne forhindringerne for fællesskab, så lokalsamfundet nemt kan introducere idéer og fællesskaber, som overhaler os indenom.

Vi sidder ikke partout for bordenden, når det drejer sig om udvikling. Andre kan få bedre idéer end os, og så gælder det for os om at skubbe på i stedet for at lægge hindringer i vejen. Spille dem fri.

Vi ser ikke passivt til, hvis det drejer sig om misbrug, skævvridning af regler og manipulation. Så indtager vi helt naturligt vores position som myndighed og gør vores pligt.

Som playmakere skruer vi op for indlevelsen og udløser fjederen mellem aktørerne i lokalsamfundet, så dem, der før ringede til kommunen for at løse en konflikt, nu får den berømte snak over hækken, eller i opgangen, der løser knuden.

De mange nye fællesskaber, der kommer myldrende skal nemt kunne spilles fri eller optages i de eksisterende. Vi involverer hinanden i udviklingen af et lokalsamfund, det skaber lyst til at bidrage igen.

Vi accepterer og glæder os over, at produkter og processer aldrig rigtigt er færdige. Vi er heller ikke så bange for fejl. Fejl er gyldne muligheder for at forbedre situationen. Det er først når vi ikke forbedrer, at vi fejler.

Valgmulighederne bliver flere og flere og vi tager i stigende grad stilling i sidste øjeblik. Fordi vi kan. Men når meget efterhånden kan vente til sidste øjeblik, så gælder det om at være i besiddelse af seneste viden og praksis. Det kræver en høj faglighed og en løbende udvikling af faglighed.

Færre skal hjælpe flere fremover. Det ved vi. Der bliver færre penge og mere teknologi. Det ved vi. Men når teknologi letter mennesker eller naturen for byrder kalder vi det løsninger. Dem søger vi nysgerrigt efter.

Vi lader ikke nogle i stikken. Dem der kan klare sig selv, skal klare sig selv, men vi skal stadig have et moralsk kompas. Der er ting, vi ikke vil være bekendt som samfund og fællesskabet tager sig af dem, der har brug for det.